

[Начало](#) > ... > [Обучение, Съдебни Мрежи И Агенции](#) > [Обучение На Експерти В Областта На Правосъдието](#) > [Национални Системи За Обучение](#) > [Първоначално Обучение На Съдии И Прокурори В Европейския Съюз](#) > [Germany](#)

Първоначално обучение на съдии и прокурори в Европейския съюз

Съдържание,
предоставено от
Германия

Германия

Общо описание

На първо място, следва да се отбележи, че е трудно да се предостави точна информация в това отношение, тъй като конкретните въпроси, свързани с първоначалното юридическо обучение, се уреждат от федералните провинции (*Länder*). Германският закон за съдебната власт (*Deutsches Richtergesetz, DRiG*) съдържа само основни правила относно първоначалното обучение на юристи. Подробностите се уреждат от законите на 16-те провинции.

Съгласно DRiG първоначалното юридическо обучение в Германия е предвидено като общо обучение за всички практикуващи юристи. То се осъществява на два етапа: университетско образование (*Studium*) и практическо обучение по време на подготвителния стаж (*Vorbereitungsdienst*).

Точните подробности могат да бъдат намерени в член 5, членове 5a-5d и член 6 от DRiG (вж. приложения DRiG в превод на английски език).

Достъп до първоначалното обучение

За да се следва право, се изисква обща квалификация за достъп до университет. Това е например диплома за завършено средно образование (*Abitur*) или еквивалентна квалификация. Записването в университет не зависи от избора на определени учебни предмети.

Формат и съдържание на първоначалното обучение

1. Университетско образование

Етапът на университетско образование по принцип има за цел да предостави на студентите основни познания в областта на гражданското, наказателното и публичното право (включително историческите, философските, социалните и икономическите аспекти на тези дисциплини, за да им позволи да се ориентират в правната и съдебната система като цяло). Студентите се обучават също така по методологията за анализ на фактите, прилагане на закона и намиране на справедливо решение в даден случай. Образованието завършва с полагане на първия държавен изпит по право (*Erste juristische Staatsprüfung*), който се състои от писмени и устни изпити. Компетентни за държавния изпит са органът за полагане на изпит по право във всяка провинция (*Landesjustizprüfungsamt*) и университетът, в който е учил кандидатът. Изпитните органи отговарят за провеждането на изпитите.

Като част от държавния изпит, кандидатите трябва да положат между пет и седем изпита (в зависимост от провинцията), всеки от които трае пет часа. Изпитите се състоят от фиктивни случаи, базирани на реални съдебни дела, които кандидатите трябва да разрешат под формата на правно становище. Впоследствие те трябва да издържат устен изпит, който представлява между 63 и 75 % (в зависимост от

провинцията) от общия резултат.

2. Стажове

След успешно полагане на държавния изпит (на който близо една четвърт от кандидатите се провалят) почти всички кандидати започват подготвителен стаж, който продължава две години и се организира индивидуално от съдебните отдели на 16-те провинции. Всеки кандидат, който успешно е положил държавния изпит, има право на достъп до подготвителен стаж. Възможно е обаче да се наложи кандидатите да чакат, ако няма достатъчно места за стажанти, особено в съдилищата. По време на това практическо обучение те получават месечно възнаграждение, изплащано от държавната хазна. Целта на подготвителния стаж е стажантът (*Referendar*) да се запознае с реалността на различните юридически професии. Тук е важно да се отбележи, че стажът е общ за всички бъдещи членове на юридическите професии, адвокати, съдии, прокурори, нотариуси, правителствени юристи и др. Освен това целта е да има сравним стандарт на обучение с равностоен краен изпит — втория държавен изпит. Стажантът преминава през няколко етапа — в граждански съд, в наказателен съд (или прокуратура), в адвокатска колегия, в административен орган и в агенция по избор. Въпреки че обучението има предимно практически характер, не може да се отрече, че се разглеждат само някои аспекти на практиката, които обаче са от голямо значение.

По време на различните етапи на обучение стажантите се запознават най-малко с процесуалното право.

Приключване на процеса на първоначално обучение и квалификация

В по-голяма степен, отколкото при първия държавен изпит, знанията и уменията в областта на процесуалното право се проверяват по време на втория държавен изпит по право (*Zweites Juristisches Staatsexamen*). По правило изготвянето на съдебно решение или обвинителен акт въз основа на реално досие представлява основата на писмените изпити. По време на устните изпити делата се разглеждат с акцент отново върху практически въпроси. Вторият държавен изпит не е лесен, но процентът на неуспех е много по-нисък (около осем процента). Всяка година близо 10 000 стажанти успешно полагат втория държавен изпит по право.

Като част от втория държавен изпит кандидатите трябва да положат между осем и единадесет писмени изпита с продължителност пет часа. Писмените изпити представляват между 60 и 75 % от окончателната оценка. В повечето провинции кандидатите полагат изпити, включващи решаване на случай. Доста често те трябва да съставят съдебно решение по случай. На устните изпити в някои провинции кандидатите трябва да отговорят на правни въпроси. В други провинции от тях се изисква също да подготвят досие и да представят резултата на проверяващите. Прилагат се различни системи. За разлика от първия изпит, повечето провинции позволяват използването на предварително подготвени коментари при втория държавен изпит по право.

Вторият държавен изпит по право дава „квалификация за съдебна длъжност“ (*Befähigung zum Richteramt*). Въпреки формулировката тази квалификация е необходимо условие за упражняването на почти всички юридически професии, както е предвидено в закона. След като е придобил квалификацията за съдебна длъжност, кандидатът може да кандидатства за длъжността съдия или прокурор в провинциите. Предварителните условия за назначаване на съдии в Германия са определени в член 9 от германския Закон за съдебната власт. Освен това всяка провинция определя по-точни разпоредби (оценки на двата изпита, изисквани допълнителни квалификации, събеседвания за работа или центрове за оценяване) за подбор на най-добрите кандидати.

За повече информация вж. раздел 2, членове 5 и 6 от германския [Закон за съдебната власт](#).

■ Последна актуализация: 19/08/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка,

отговорна за тази страница.